

jeg skal ikke opskrive den Kamp, her fandt Sted ifjor, eller gjentage de Grunde, jeg da anførte i dette Strids spørgsmål. — Under Nr. 18 har Udvalget foreslaaet en Indskrænkning af det Forlangende, der under Udgiftspost for Universitetet 1 a. er stillet fra Ministeriets Side; men efter min Mening er denne Post i Finansloven netop i Samklang med Anden i Lønningsloven; thi naar denne fastsætter Alderstillaeg, er det ikke Meningen, at Vedkommende først skulle have disse, naar de blive 50 til 60 Aar; da en saa høi Alder sjelden bestrives de Dødelige, vilde Alderstillaegget der ved saa godt som slet ingen Betydning faae. Ved Bestemmelsen om Alderstillaegget er der væsentligt taget Hensyn til, at Vedkommende i en passende Alder, f. Ex. det 30te Aar, kom ind i Fakultetet, og at de saa efter et vist Antal Aars Forløb kunde faae disse Alderstillaeg. Jeg paaskjønner imidlertid, at der igjennem Udvalgets Forslag er viist nogen Smødefommen, skjøndt dog ikke saa megen, som jeg kunde have ønsket. — Det forekommer mig, at der er en lille Modsigelse mellem Endringsforslagene under Nr. 18 og 19, idet det første fastholder, at Alderstillaegget skal falde bort, naar Vedkommende rykker op paa højere Gage, medens det Samme ikke er fastholdt i Endringsforlaget under Nr. 19; men det maa være mig tilladt at udtale, at jeg, selv om Forlaget under Nr. 18 vedtages, dog ikke dermed vil anfæe det for givet, at et i sin Tid fornyet Andragende om, at et saadant personligt Tillæg maatte vedblive, skulde møde Afslag her i Thinget. — Alle Udvalgets øvrige Forslag angaae i Grunden kun Bagateller, og jeg skal derfor ikke have Noget at erindre imod dem.

Af det ærede Medlem her tæt ved mig (Fischer) er der stillet et Endringsforslag om en Indtægt paa 700 Rdl., som skal forstafes den polytekniske Skole, men det forekommer mig dog, at hans Anviisning paa min høitærede Kollega ikke er korrekt; thi jeg kan ikke komme til ham gjennem de sædvanlige Domstole, jeg kan kun komme til ham gjennem Rigsretten, men til denne kan jeg ikke komme,

da det kun er det ærede Thing, der kan komme til den i denne Art Sager. Det kan altsaa ikke være Meningen med Endringsforlaget, at jeg skal stille nogen Fordring til min høitærede Kollega i saa Henseende, men jeg maa opfatte det saaledes, at jeg skal søge Beløbet tilbage hos de forskjellige Funktionærer, der havde oppebaaret dette Tillæg; hvorvidt imidlertid dette vil kunne nytte Noget, skal jeg lade være sin Sag. Mig forekommer det, at Endringsforlaget vilde have været meget mere takkeligt, dersom det var gaaet videre, dersom det ogsaa havde haft en Udgiftspost paa 700 Rdl., saa at det altsaa førte de 700 Rdl. baade til Indtægt og Udgift og saaledes tilendbragte Spørgsmaalet om denne Sum; paa den Maade vilde der have været anviist en Vej, ad hvilken man hensigtsmæssigt kunde faae saadanne Smaaposter ud af Udsættelsernes Række, og hvis jeg derfor turde gaae ud fra, at man til tredie Behandling vilde antage et Pendant til dette Endringsforslag, saa at de 700 Rdl. ogsaa bleve førte til Udgift, saa kunde der naturligtvis fra min Side ikke være Noget at erindre derimod. I den Stikelse, hvori Forlaget her foreligger, kan jeg som sagt ikke opfatte det paa anden Maade, end at jeg, dersom det bliver vedtaget, maa søge Summen tilbage hos vedkommende Funktionærer; hvis man vil have det forstaaet paa anden Maade, saa maa det ialtsald utrykkelig udtales, og det vil jo saa være at overveie, hvorvidt det virkelig vil være muligt at gaae ind paa Endringsforlaget. Hvis den Mening, den ærede Rigsdagsmand før udtalte, blev fremsat i en stærkere Form, troer jeg ikke, det vilde være muligt at gaae ind paa Endringsforlaget.

Ischering: Den takkelige Maade, som den ærede Minister nævnte, vilde allerede have foreligget, dersom han selv havde stillet et Forslag i denne Henseende; det forekommer mig, at det fra Ministeriets Side havde været den naturligeste Vej at gaae. Naar den ærede Minister iøvrigt vil tage Forlaget i den Betyd-